

meningen, at det skulle være for alle medarbejdere, bortset fra de der grupper, som jeg nævnte, altså de medarbejdere, som på grund af anciennitet eller et vist antal arbejdstimer var holdt udenfor.

Det var ikke noget med, at regeringen fik sikret noget. Regeringen gjorde såmænd, hvad den kunne, for at det skulle være for de begrænsede grupper på mahnøgningen. Det ville ministeren også vide, hvis han havde læst referaterne fra disse møder, der blev holdt her i Folketingsalen i 2002.

Kl. 15:45

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Kl. 15:45

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror, at min hukommelse om debatterne er nogenlunde lige så god som hr. Jens Peter Vernersens hukommelse. Derfor er der for mig ingen tvivl om, at det her tegner et ganske klart billede af, at regeringen fik gennemført en lovgivning, som under udvalgsbehandlingen blev forbedret på en række områder. Det gør, at vi i dag har en meget glimrende lovgivning, som netop sikrer, at vi får den størst mulige del af en virksomheds medarbejderstab omfattet, hvis virksomheden ønsker at tilbyde en arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring. Men end ikke de forbedringer, der var, kunne få flyttet Socialdemokratiet til at fjerne den beskatning af sygdom, som den tidligere regering så stædigt holdt fast i, og som først blev fjernet, da vi fik et regeringskifte og fik gennemført en skattefritagelse på bl.a. forsikringer, men også andre sundhedsydelser.

Må jeg så ikke bare lige nævne en enkelt ting, som jeg synes at både hr. Jens Peter Vernersen og hr. Per Clausen helt springer over, nemlig at der med skattefriheden ikke bare er tale om sygdomsbehandling, men at der i høj grad også kan være tale om forebyggelse, som man på den måde understøtter. Og dermed tager man et socialt ansvar for ikke kun at sikre, at vi ikke får folk, der bliver syge, men også sikre, at nogle vedbliver med at være raske.

Kl. 15:46

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Lone Dybkjær (RV):

Ja tak. Det, jeg godt lige ville høre ministerens lidt uddybende kommentarer til, var, at ministe-

ren sagde, at vilkårene var blevet demokratiseret, eller at det demokratiserede vilkårene.

Hvad mener ministeren egentlig med, at man har demokratiseret vilkårene?

Kl. 15:46

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 15:46

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det har altid været sådan, at hvis din pengepung var stor nok, har det været muligt at komme på et privathospital. Sådan er det i dag, og sådan var det i endnu højere grad under den tidligere SR-regering, fordi det var sådan, at det kun var de allerrigeste, der havde mulighed for at komme på et privathospital.

For det første har vi med den ordning, der er til diskussion her i dag, sikret, at langt flere er omfattet af en sundhedsforsikring, der gør, at de har muligheden for at få en behandling, også en forebyggende behandling, således at de i langt højere grad kan være aktivt til stede på arbejdsmarkedet.

For det andet har det været sådan, at vi ved at indføre en ventetidsgaranti – der, såfremt det offentlige ikke lever op til ventetidsgarantien, sikrer patienten muligheden for eventuelt at gå ud til en privatklinik og få ordnet behandlingen – har udbredt muligheden for, at det ikke bare er pengepungens størrelse, der afgør, om man får en behandling, men også nogle demokratiske spilleregler om, at vi som samfund spæder til, hvis opgaven ikke kan løses inden for den fastsatte tid, i det her tilfælde 1 måned.

Kl. 15:47

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det jo sådan set ikke meningen, at vi skal tage den store sundhedspolitiske diskussion her. Det kan vi godt, men det åbnes der ikke helt mulighed for, hvis vi skal overholde reglerne mellem skatteminister og sundhedsminister og sådan noget. Jeg er mere optaget af, at ministeren siger, at vi har et system, der kollektivt bidrager over skatten. Jeg opfatter det sådan, at ved at medarbejderne ikke betaler skat af deres ydelser, og ved at der er et fradrag for virksomhederne, må man jo også sige, at vi alle sammen bidrager kollektivt over skatten. Det regner jeg med at ministeren kan bekræfte. Så kan vi diskutere beløb og alt muligt andet.